

seal olla Brigitta-kloostrete juures mõnda leitud, mis tui weise laste suud välsjanäitas. Järelkuulamised oga, mis Kardinal St. Petri a I. W i n k u u l a läbi tehtud saiwad, ei ole laebtusi põhjustada suutnud.

Aastal 1407 palusiwad Tallinna kaupmehed Henrik Swalbart, ehk Schwalberg, Henrik Husser ja Gerlaf Kruse kümne teisega suba, oma tuluga üht Brigitta-kloostred ehitada, oma varandusti sellele kindida ja ka ise selle kloostre sisse astuda, mida nemad Mariendal Tallinna juures nimetasid. Paapsti poolest sai suba keelmatu autud, nimetuid aastal alustati Henrik Swalbart juhatuse all ehitust, mida aastal 1436 lõpetati. Paapsti viimane siinitus ei olnud küll veel tulnud, aga klooster sai sellamal aastal Piiskop Henrik von Ü l s f ü l a läbi õnnistud ja juba viis aastat enne seda oliwad 16 õde ja 6 wenda nonnedeks ja munkadeks õnnistatud. Peale pühha Brigitta oli ka pühja neidsit Maria selle uue kloostre laitsejaks seatud ja mõlemad on siis ka kloostre pitsari peal näha, mis veel alles on. — Pea pärast kloostre asutust leidis Tallinna Raekohus, et se liiga linna ligidal oleks. Waenlased wölsiwad ennast seal kergest tui rändajad foguda; riiklased kodanikud astulsiwad sagedast töige oma waraga selle kloostre sisse, linna ja Rae vastased

leialjuvad seal laitsemist; sagedastoleks seal linuast ja maalt tolltulnud rahva wahel riidu ja liistumist j. n. c. Linn saatis selleks saadiluid ja palweid Salsa-rittrete Ordensmeistre juure oga sel aasal oli waimulikud seltskondadel suur wöimus ja asj jääi suida oli, ka ei ole suuldud, et klooster ennast maa ehl linna waenlaštega ühendanud oleks.

Tallinna Brigitta-kloostrel oliwad lauvis laiad maad Eestimaal ja töigele küladele, mõisadele ja wessidele linnitas Heermeister Wolter von Plettenberg wabavust sõa-teenistusest ja mässudest, et wagad wennad ja õed fergemini Jumalad teenida wölsiwad. Asutajate tahtmine oli wistist hea, kuida seda asja sel aas mõisteti, ja esimesed õed ja wennad wölsiwad ka wagas meeles Jumalad teenida, nii heast tui nemad seda mõistsi wad. Pea aga hakkasiwad elnkombed kloostretes üleültse raistuminema, pealegi kloostretes, fus õed ja wennad ühe tatuuse all elasiwad, ja ka meie Brigitta-kloostre üle kirjutab meie aevalou ülespanija Balthasar Russow:

„Roguni wöimalik ei ole, kõiti seda hirmust roojust ülespanna, mis Jaanitulede juures nendel kolmel ööl, mis Jaani-, Peter-Pauli- ja Maaria-mäetäigu ees käiwad, linnades, alevitutes, mõisades ja külades sündib. Mitte ühes ei ole asj teistkülli, fusagil ei ole mund midagi nähtud, tui